

Dopóki Chrystus nie zostanie ukształtowany w Tobie

pastor Brian Kocourek

27 marca 2010

Dzisiaj wieczorem chciałbym zaczerpnąć nasz tekst i nasz temat z listu do Galacjan rozdziału 4.

Jednak zanim tak zrobię, chcę, żebyście wiedzieli, iż dopóki nie jesteście przeznaczeni, by zrozumieć to, czego będę nauczał was, nigdy nie zrozumiecie tego. To przejdzie tuż ponad waszą głową.

Brat Branham powiedział w kazaniu **PRZYWÓDZTWO 65-1207 P:177** *Otóż jesteście przeznaczeni do życia. Zrozumiecie to, jeśli jesteście przeznaczeni do tego, aby to zrozumieć. Jeśli nie jesteście przeznaczeni, to tego nie zrozumiecie. Jest powiedziane: „Mają oczy, ale nie widzą; uszy, ale nie słyszą.” Jakże powinieneś być wdzięczny, zborze! Jakże powinieneś wyprostować się, mając te rzeczy! Jakże powinieneś pałać ogniem dla Boga! Błogosławione wasze oczy, że widzą to, co widzicie, i wasze uszy, że słyszą to, co słyszycie. Przywództwo! Dlaczego przyszedliście tu dzisiaj wieczorem, aby słuchać poselstwa takiego jak to? Po całym świecie jestem napiętnowany przez kościoły jako „fanatyk”. Dlaczego przyszedliście? Duch święty przyprowadził was tu, aby słuchać. Widzicie? Widzicie? Obraneżcie się! Obetnijcie z siebie rzeczy tego świata, zaakceptujcie przywództwo Jezusa Chrystusa, bo jak nie, to zginiecie z całą pewnością razem z światem.*

Kiedy jesteś świadomy, w rozdziale 4. listu do Galacjan apostoł Paweł mówi nam odnośnie przyjęcia nas za synów Bożych, a w tym rozdziale Paweł również tłumaczy dokładnie ścieżkę, którą musimy przejść na naszej drodze adopcji za synów. On mówi o Adopcji, dzięki której jesteśmy podporządkowani prywatnym nauczycielom i nadzorcom do wyznaczonego czasu przez Ojca.

By rozpocząć, otwórzmy teraz nasze Biblie w rozdziale 3 i będziemy czytać ostatnich parę wierszy, zanim przejdziemy do naszego tematu w wierszu 19...

Galacjan 3:26-27 *Albowiem wszyscy jesteście synami Bożymi przez wiarę w Jezusa Chrystusa. 27 Bo wszyscy, którzy zostaliście w Chrystusie ochrzczeni, przyoblekliście się w Chrystusa,* Przejdźmy też do rozdziału 4. i czytamy również od wiersza 19. jako nasz tekst i temat na dzisiejszy wieczór.

19 Dzieci moje, znowu w boleści was rodzę, dopóki Chrystus nie będzie ukształtowany w was;

Módlmy się, ***Drogi Ojcze, widzimy tutaj, iż jest nam przykazane przyoblec nie tylko Chrystusa, ale jesteśmy poinformowani, że Chrystus ma być ukształtowany w nas. Dlatego, wiemy, że to jest szczególnie rozkaz, którego nie***

możemy brać na lekką wagę. Ponieważ musimy być podobni do Niego, jeżeli mamy królować z Nim. Dlatego pomóż nam, żebyśmy lepiej zrozumieli to, co masz dla swoich dzieci w tym późnym czasie, odnośnie przyobleczenia Chrystusa, i Chrystusa będącego nie tylko widocznego na zewnątrz – w jaki postępujemy, ubieramy się, prowadzimy nasze życie, ale też jak on powiedział: dopóki Chrystus nie zostanie ukształtowany w nas. Musimy poznać Ojca, co to jest, co się dzieje dzisiaj, kiedy widzimy rozpadający się świat i widzimy tak wiele skażenia w świecie politycznym a nawet w polityce świata kościelnego. Ludzie są tak bardzo uchwyceni przez to, co się dzieje na tym świecie, iż nie są świadomi tego, co ty czynisz wśród swoich wybranych w tym samym czasie. Pomóż nam, Ojcie, zobaczyć, co ty widzisz i słyszeć, co ty słyszysz, bowiem prosimy o to w imieniu Jezusa Chrystusa, amen!

Czytaliśmy dwa bardzo ważne fragmenty z Biblii dzisiaj wieczorem, z **Galacjan 3:27** i z **Galacjan 4:19**. Chciałbym, żebyście sobie zapisali te dwa wiersze, aby były przed wami w tym ostatecznym czasie jako sprawa, na której musicie się skupić, ponieważ to jest czas, kiedy duch adopcji musi zawładnąć nad wybranymi, jeśli mamy być gotowi na następną fazę zachwycenia, którą jest głos zmartwychwstania.

Już usłyszeliśmy Okrzyk, którym jest to Poselstwo, Paweł powiedział nam w **Efezajn 1:17-18**, że duch mądrości i objawienia ku poznaniu Ojca przyjdzie do nas, aby przygotować nas na adopcję za synów.

W **Efezjan 1:3** Paweł rozpoczyna mówić o naszej istocie w Bogu, a więc o części Niego, zanim powstał świat. **Efezjan 1:3** *Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ubłogosławił w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; 4 W nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości.*

Następnie Paweł mówi nam w wierszu 5, że my już byliśmy nie tylko wybrani, ale nasze przeznaczenie było predestynowane jako przyjęcie za synów.

5 Przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej,

Następnie w wierszu 10 on mówi nam, że zostaliśmy zaproszeni do zebrania wielkiej rodziny, gdzie mamy przyjąć nasze dziedzictwo jako synowie.

10 Tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystko, i to, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, 11 W którym też przypadło nam w udziale stać się jego częścią, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który sprawuje wszystko według zamysłu woli swojej,

Następnie on mówi nam, że w tym czasie, czasie tego wielkiego zgromadzenia rodziny, w tym czasie będziemy manifestować w całej pełni wartości, opinii i oceny Ojca.

12 Abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję mieliśmy w Chrystusie.

Chwała jest czymś, co ty czynisz otwarciem swoimi ustami i swoimi uczynkami. Więc będziemy wyrażać tę wspaniałą Chwałę Bożą, Jego Doxa, która jest Jego opinią, Jego wartościami i Jego oceną.

Potem, oczywiście, on mówi nam, jak to wszystko się stanie, ponieważ w wierszach 13-14 on mówi o naszej istocie narodzonej na nowo, przez którą musimy się stać częścią rodziny Bożej, zanim możemy zostać przyjęci do tej rodziny, jako dzieci właściwego rodzaju.

13 W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecany Duchem Świętym, 14 Który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.

A potem w wierszu 17-18 on mówi nam, jak po tym, co usłyszeliśmy słowo prawdy, potem, kiedy zostaliśmy ochrzczeni do niego przez Ducha Świętego, wtedy mamy przyjąć tego Ducha Mądrości i Objawienia ku poznaniu Ojca.

17 Aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, To jest Bóg Jezusa i nasz Bóg, Aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, (Ojciec Doxa, Ojciec opinii, wartości i oceny) dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (Więc kto nam da tego ducha mądrości i objawienia ku poznaniu Jego Samego? Bóg zstąpił, aby dać nam to. A dlaczego on to czyni?) 18 I oświecił oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał, i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, 19 I jak nadzwyczajna jest wielkość mocy jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego,

Powracając do naszego tekstu z **Galacjan 3:27** i **Galacjan 4:19**, jest rzeczą ważną dla nas zrozumieć to, kiedy widzimy, że On mówi o Dzieciach, a potem przechodzi do adopcji dzieci. W końcu, czy Jakub nie przedstawił siebie swemu Ojcu jako pierworodny syn pod każdym względem, aby otrzymać błogosławieństwo pierworodnego? Czy Jakub nie przyszedł wyglądając jak Ezaw i pachnąc jak Ezaw, a nawet wykonując uczynki Ezawa, kiedy zrobił soczewicę, dzięki której był znany w całym obozie? A czy nie przyszedł, sprawiając wrażenie, że jest Ezawem, kiedy dał sobie zwierzęcą sierść na swoje ręce i pachniał jako Ezaw, kiedy ubrał się w ubranie Ezawa, i mówił jak Ezaw, a nawet przyszedł w imieniu Ezawa. A o tym mówi Paweł, kiedy mówi, że ilu było ochrzczonych w Chrystusa, przyoblekło się w Chrystusa. Więc my mamy przyoblec się w Chrystusa. A jednak w następnych wierszach Paweł powiadamia nas, że to nie jest coś, co jest czynione na zewnątrz, ale wewnątrz, i taka jest różnica pomiędzy tym, co czynił Jakub, a tym, co my mamy wykonać w tym czasie.

A w **Galacjan 3:28-29** Paweł mówi nam, że adopcja dzieci jest uniwersalną sprawą, On mówi: *Nie masz Żyda ani Greka, nie masz niewolnika ani wolnego, nie masz*

*mężczyzny ani kobiety; albowiem **wy wszyscy jedno jesteście w Jezusie Chrystusie.** 29 A jeśli jesteście Chrystusowi, tedy jesteście potomkami Abrahama i dziedzicami według obietnicy.*

Więc jako dzieci wszyscy będziemy równi. Nie będzie żadnych wielkich ani małych, wszyscy będziemy mniej więc w tym samym wieku, między 16 a 20 laty, niezależnie od długości naszego życia w tych śmiertelnych ciałach.

***Spragniony życia 57-0613 P:70** A my nie jesteśmy więcej, nie jesteśmy większymi od siebie wzajemnie. **Wszyscy jesteśmy tacy sami.** Jeśli osoba jest nikim innym jak gospodynią domową, ona jest taka sama w Królestwie Bożym, jako apostoł lub prorok, lub ktokolwiek. **Ona jest dzieckiem Bożym. Nie ma różnicy pomiędzy nami.** Bóg postawił jednego do wykonania tej sprawy, a następnego do innej. **To nie wywyższa nas ponad innych.** Tak właśnie Bóg wybrał nas.*

Dalej zwróćcie uwagę na **Galacjan 4:1** *A mówię: **Dopóki dziedzic jest dzieckiem, niczym się nie różni od niewolnika, chociaż jest panem wszystkiego,*** Więc nawet apostoł Paweł mówi nam, że nie różnimy się od reszty, będąc dziećmi naszego Boga i Ojca. O, gdyby tylko dzieci Boga mogły to sobie uzmysłowić, nie zobaczylibyście kłótni w kościele żyjącego Boga. Jest tyle przezwisk i tych spraw, ponieważ jeszcze nie rozumiemy, że jesteśmy wszyscy jedną dużą rodziną synów i córek Boga.

*2 Ale chociaż jesteśmy synami i córkami, nasz Ojciec, który, jak się okazało, jest Bogiem, postawił nas **pod nadzorem opiekunów i rządców aż do czasu wyznaczonego przez ojca.** 3 Podobnie i my, gdy byliśmy dziećmi, byliśmy poddani w niewolę żywiołów tego świata; 4 Lecz gdy nadeszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego, który się narodził z niewiasty i podlegał zakonowi,*

*5 Aby wykupił tych, którzy byli pod zakonem, abyśmy usynowienia dostąpili. 6 A **ponieważ jesteście synami,** (Bóg twój Ojciec coś uczynił) **przeto Bóg zesłał Ducha Syna swego do serc waszych, wołającego: Abba, Ojcze!** (Nie odrębny duch, ale duch Jego Syna, duch synostwa, bo gdyby Syn Boży był oryginalnym nasieniem, wtedy każde nasienie musi zostać zrodzone na obraz oryginalnego nasienia. To jest Boże prawo życia w 1. Mojżeszowej 1:11) 7 **Tak więc już nie jesteś niewolnikiem, lecz synem, a jeśli synem, to i dziedzicem Bożym przez Chrystusa.** 8 Lecz dawniej, gdy nie znaliście Boga, służyliście tym, którzy z natury bogami nie są; 9 Teraz jednak, **kiedy poznaliście Boga, a raczej, kiedy zostaliście przez Boga poznani,** czemuż znowu zawracacie do słabych i nędznych żywiołów, którym ponownie, jak dawniej służyć chcecie? 10 Zachowujecie dni i miesiące, i pory roku, i lata! 11 **Boję się, że może nadaremnie mozołem się nad wami.** (Mówiąc w inny sposób, Paweł mówi, hej wy faceci, przestańcie zachowywać się jak banda skalanych związanych grzechem pogan. A zacznijcie zachowywać się jak synowie Boży, którymi jesteście.)*

12 Proszę was, bracia, bądźcie tacy, jak ja, gdyż i ja jestem taki, jak wy. W niczym mnie nie skrzywdziliście; 13 Wiecie przecież, że z powodu choroby ciała zwiastowałem wam za pierwszym razem ewangelię. 14 I chociaż stan mój cielesny wystawił was na

*próbę, to jednak nie wzgardziliście mną ani nie plunęliście na mnie, ale mnie przyjęliście jak anioła Bożego, jak Chrystusa Jezusa. 15 Cóż się tedy stało z tą waszą szczęśliwością? Albowiem daję wam świadectwo, że gdyby to było możliwe, wylupilibyście sobie oczy i mnie je oddali. 16 Czy stałem się nieprzyjacielem waszym dlatego, że wam prawdę mówię? 17 Gorliwie o was zabiegają, ale nie w dobrych zamiarach, **bo chcą was odłączyć**, abyście wy o nich zabiegali. 18 A dobra to rzecz zawsze zabiegać gorliwie o dobrą sprawę, a nie tylko wtedy, gdy jestem pośród was obecny,*

Tak, chcieliby was wykluczyć, ale taka jest zawsze droga, kiedy syn jest na ścieżce do adopcji, on jest zawsze wykluczany i odrzucany przez swoich braci, ponieważ nikt oprócz ciebie nie wie, jak Bóg działa z tobą. Więc oni wszyscy mają dużo pomysłów i próbują włożyć swoje własne motywy do tego, co ty czynisz, kiedy twoim jedynym motywem jest być posłusznym synem. Czy przypominacie sobie nasze kazania na temat ścieżki do adopcji? Jak w przypadku Józefa - kiedy on rozpoznał swoją pozycję w rodzinie, zazdrość spowodowała, że jego bracia wykluczyli go. Nie tylko wykluczenie, ale zupełne odrzucenie.

Szalom 64-0119 173 *„Ponieważ wierzę Biblii, nie masz już społeczności z nami. Nie możemy przyjąć ciebie, ponieważ wierzysz w taki-i-taki sposób.” A ty wiesz, że dokładnie tak jest to opisane w Słowie. Potem Bóg jest zobowiązany, aby cię wesprzeć. On na pewno jest. To nie ma znaczenia, dlaczego oni mówią tak, by kpić sobie z nas. Bóg jest zazdrosnym Bogiem. **Pamiętajcie, cierpienie z powodu Bożego Słowa to bóle rośnięcia dzięki Jego łaski. Kiedy cierpisz z powodu Jego Słowa, są to po prostu bóle rośnięcia. Wiecie, jak małe dziecko, dziesięć, dwanaście lat, ma bóle. Przychodzi i mówi: „Mamo, moja ręka mnie boli i moje nogi mnie bolą”, i tak dalej. To są bóle rośnięcia. To wskazuje na to, że otrzymał dobre witaminy. On rośnie na dużego człowieka.***

Nie tylko wykluczenie, ale zupełne odrzucenie. A widzieliśmy to w przypadku Dawida i Daniela, i Mojżesza, i Pawła, i Jezusa, i Williama Branhama. Ale każdy syn, który przychodzi do Boga, musi być najpierw wypróbowany i przetestowany, bo taka jest droga z każdym synem, więc lepiej przyzwyczaj się do tego.

Smyrneński wiek kościoła 60-1206 057 *W porządku, teraz o prześladowaniu. 9. wiersz: **Znam uczynki twoje twój ucisk, ... ubóstwo (ale jesteś bogaty).** O, moi drodzy. (On mówi do kościoła teraz, prawdziwego kościoła, nie do innych; oni nienawidzili uczynków Nikolaitów). **I wiem, że bluźnią tobie ci, którzy podają się za Żydów, a nimi nie są, ale są synagogą szatana.** Oni skarżyli się. Cierpieli ubóstwo. Zabrano im wszystko, co mieli. Zbudowali mały zbór podobny do tego; **a będąc tak małą grupą, oni wypchnęli ich, ten wielki kościół tak postąpił, po prostu stłumili ich.** On powiedział: „Wiem. Wiem, że miewacie nabożeństwa na rogu ulicy, spotykacie się gdzieś na alei, lub gdziekolwiek tylko możecie.” (Byłem w katakumbach, gdzie musieli spotykać się; wejść do podziemi i tam mieć nabożeństwo się, i tym podobnie.) **Znam twój ucisk, znam twoje problemy, i tak dalej, ale wzbogaciłeś się w tym ucisku.** O, moi*

drodzy. Powiedzcie mi, za każdym razem, kiedy prześladowanie przychodzi na kościół, ono go wzmacnia. Zawsze wzmacnia kościół podczas ucisku. „Znam ucisk twój, ale jesteś bogaty.” Dlaczego? „Trzymałeś się mnie; jesteś bogaty. Lecz twój ucisk nie robi ci krzywdy..”

Czytajmy teraz od wiersza 19, ponieważ na tym chciałbym się skupić przez resztę wieczora.

Galacjan 4:19 Dzieci moje, znowu w boleści was rodzę, dopóki Chrystus nie będzie ukształtowany w was;

Zwróćcie uwagę, iż Paweł mówi nam, że Chrystus ma być ukształtowany w nas. Słowo ukształtowany było przetłumaczone z greckiego **moorphoo**, co znaczy kształtować, modelować lub rzeźbić.

Słowo **kształtować** oznacza: **1. a.** nadać kształt; ukształtować formę czegoś **b.** rozwinąć w myśli; począć. **2. a.** Kształtować lub formować do konkretnej postaci. **b.** Modelować, kształtować lub rozwijać według instrukcji lub przepisu: *kształtować umysł dziecka.* **3.** przyjść, aby posiadać; rozwijać lub wziąć w posiadanie: *kształtować sposób życia.*

Więc apostoł Paweł mówi nam, że przebiega teraz proces, w którym Chrystus jest kształtowany w nas. Jednak problem jest taki, że niektórzy usiedli wokół tego Poselstwa, a nie zmienili się ani trochę w przeciągu 20 lub 30 lat, chociaż mieli dostęp do tego Poselstwa, a to znaczy, że coś bardzo, bardzo złego jest z tym człowiekiem. Brat Branham powiedział w kazaniu: **Pomazańcy czasów ostatecznych 65-0725M P:168** *Czy myślicie, że to Życie powróci jeszcze kiedykolwiek, gdy ta stara łuska wyschła, czy jeszcze powróci, by znowu ożyła? Nigdy się tak nie stanie. „Jest bowiem rzeczą niemożliwą dla tych, którzy raz zostali oświeceni, a nie szli ze Słowem, kiedy wypełniało się...” Oni są martwi, umarli. „A ciernie i osty, które wkrótce będą odrzucone, których końcem jest spalanie...”*

A Paweł powiedział nam w **Efezjan 3:14** *Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, 15 Od którego wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, 16 By sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, 17 Żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, 18 Zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, 19 I mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą. 20 Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, 21 Temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.*

W kazaniu **Boże uzdrawianie 54-1219M P:59 164** brat Branham powiedział: *Obserwujcie teraz tych ludzi, którzy siedzą i mówią: „Otóż, ja przyjąłem Pana”. Wy*

akceptujecie ich słowo w tej sprawie. Ja bym je także akceptował. Nie mogę sądzić. Bóg sądzi. Lecz za dziesięć lat od dziś oni nie zrobią żadnego postępu, stoją po prostu na jednym miejscu. Rozumiecie?

165 *My wzrastamy codziennie.* Każdego dnia nasze serce łaknie i porusza się naprzód. *Coś wewnątrz nas rośnie.* Amen. Człowiek staje się coraz większym, rozszerza się, może przyjąć więcej... Paweł powiedział: „Kiedy wy...” Powiedział do kościoła w Koryncie: „Wy wzrastacie, dojrzewacie. **Jednak chociaż powinniście już być nauczycielami, jesteście ciągle niemowlętami, potrzebującymi nauczania**”. Czy się to zgadza? „Chociaż powinniście już być nauczycielami”, *Coś tutaj wewnątrz, rozrasta się, nabrzmiewa, staje się coraz większe – Duch święty, rozrastający się.*

166 *Znowuzrodzenie!* Jeżeli urodzenie dzieje się z wewnątrz na zewnątrz, to dziecko rośnie, jeżeli żyje. Jeżeli nie rośnie, ma zastój. Czy się to zgadza? Otóż, kiedy Znowuzrodzenie jest tam wewnątrz, czy nie powinno się pomnażać? *Chrystus w twoim sercu powinien rosnać dziennie – stajesz się coraz większym, mocniejszym, rozumieasz lepiej te sprawy, przebaczasz, idziesz naprzód tak, jak Bóg chce, aż Chrystus, ta nadzieja chwały, zostanie ukształtowany w tobie*”.

2 Koryntian 13:5 *Poddawajcie samych siebie próbie, czy trwacie w wierze, doświadczajcie siebie; czy nie wiecie o sobie, że Jezus Chrystus jest w was? Chyba żeście próby nie przeszli.*

Ja nauczałem: „*Chrystus umarł za ciebie, żebyś mógł żyć, dlatego Twój Ojciec chce, żebyś umarł dla siebie, aby Chrystus mógł żyć na nowo w tobie.*” To właśnie chce widzieć ojciec w każdym synu, który przychodzi do Niego? On chce widzieć Swego pierworodnego syna żyjącego przez ciebie. A jak brat Branham powiedział, kiedy Chrystus zaczyna żyć w tobie, świat znienawidzi cię za to. Maria nigdy nie cierpiała, dopóki Chrystus nie został ukształtowany w niej, a ty nie masz pojęcia, co to znaczy cierpieć, dopóki Chrystus nie zostanie ukształtowany w tobie.

Paweł powiedział w **Rzymian 8:14** *Bo ci, których Duch Boży prowadzi, są dziećmi Bożymi. 15 Wszak nie wzięliście ducha niewoli, by znowu ulegać bojaźni, lecz wzięliście ducha synostwa, w którym wołamy: Abba, Ojcze! 16 Ten to Duch świadczy wespół z duchem naszym, że dziećmi Bożymi jesteście. 17 A jeśli dziećmi, to i dziedzicami, dziedzicami Bożymi, a współdziedzicami Chrystusa, jeśli tylko razem z nim cierpimy, abyśmy także razem z nim uwielbieni byli. 18 Albowiem sądzę, że utrapienia teraźniejszego czasu nic nie znaczą w porównaniu z chwałą, która ma się nam objawić. 19 Bo stworzenie z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych,*

Całe stworzenie oczekuje na synów Bożych, by zmanifestowali Syna Bożego. Bo Syn Boży zmanifestował się jako Wyjątkowo urodzony Boży Syn przez posłuszeństwo. „*Chociaż był synem, nauczył się posłuszeństwa przez rzeczy, które wycierpiał.*”

Więc cierpienie jest procesem stawania się synami, moi bracia i siostry, czy tego chcesz lub nie. Każdy syn, który przychodzi do Boga, musi być najpierw wypróbowany i przetestowany.

Józef nie został odrzucony, dopóki Bóg nie złożył świadectwa jego duchowi, że jest jego synem. Dawid, był tylko dzieckiem, dopóki Bóg nie złożył świadectwa jego duchowi, że jest synem. Tak samo Daniel, Paweł, Jezus, William Branham. Każdy syn, który przychodzi do Boga, musi być wypróbowany i przetestowany przez cierpienie. To jest ścieżka do adopcji, a w taki sposób Bóg oddziela cię od reszty.

Pozwólcie, że podzielę się z wami paroma cytatami, które podał mi br. Joar. One tak bardzo pasują do tego, czego nauczam, myślę, że spodobają się wam.

Brat Branham powiedział w kazaniu **Zobaczyliśmy gwiazdę 63-1216 109 052** *Zwróćcie uwagę teraz, kiedy posuwamy się dalej. Nie chcę przedłużać, postaram się. Zauważcie, kiedy stwierdzamy dalej, kiedy Jezus... Myślę, gdyby... Małe dzieci tutaj nie rozumieją tego, ale muszę tutaj powiedzieć coś, żeby dorośli... Kiedy Jezus Chrystus był kształtowany w Marii, wtedy nastąpiło prześladowanie. To się zgadza. To się zgadza. Właśnie wtedy rozpoczęło się prześladowanie. A tak samo jest w was. Galacjan 4:19 mówi że dopóki Chrystus, nadzieja chwały, nie będzie ukształtowany w was; **ukształtowany w was...** Chrystus jest kształtowany w was, kiedy umierasz a Chrystus zostaje ożywiony. Obserwujcie, jak przychodzi prześladowanie; obserwujcie, jak problemy zaczynają się z każdej strony; obserwujcie, jak diabeł zaczyna szaleć, na pewno, kiedy Chrystus jest kształtowany w tobie.*

Pozwólcie, że przeczytam to ponownie, ponieważ o tym głosiłem przez trzy ostatnie lata, a my dochodzimy do większego zrozumienia tego Życia, które zostało zrodzone w nas, tym bardziej, kiedy robimy postępy w kierunku naszej adopcji.

*Galacjan 4:19 mówi że dopóki Chrystus, nadzieja chwały, nie będzie ukształtowany w was; **ukształtowany w was...** Chrystus jest kształtowany w was, kiedy umierasz a Chrystus zostaje ożywiony. Obserwujcie, jak przychodzi prześladowanie; obserwujcie, jak problemy zaczynają się z każdej strony; obserwujcie, jak diabeł zaczyna szaleć, na pewno, kiedy Chrystus jest kształtowany w tobie.*

O to chodzi w tej walce. Do tego przybliżamy się coraz bardziej.

Paweł powiedział w **Kolosan 3:1** *A tak, jeśliście wzbudzeni z Chrystusem, tego co w górze szukajcie, gdzie siedzi Chrystus po prawicy Bożej; 2 O tym, co w górze, myślcie, nie o tym, co na ziemi. 3 Umarliście bowiem, a życie wasze jest ukryte wraz z Chrystusem w Bogu; 4 Gdy się Chrystus, który jest życiem naszym, okaże, wtedy się i wy okazecie razem z nim w chwale. 5 Umartwiajcie tedy to, co w waszych członkach jest ziemskiego: wszeteczeństwo, nieczystość, namiętność, złą pożydlivość i chciwość, która jest bałwochwalstwem, 6 Z powodu których przychodzi gniew Boży. 7 Niegdyś i wy postępowaliście podobnie, kiedy im się oddawaliście; 8 Ale teraz odrzućcie i wy to*

wszystko: gniew, zapalczywość, złość, bluźnierstwo i nieprzyzwoite słowa z ust waszych; 9 Nie okłamujcie się nawzajem, skoro zlekliście z siebie starego człowieka wraz z uczynkami jego, 10 A przyoblekli nowego, który się odnawia ustawicznie ku poznaniu na obraz tego, który go stworzył, 11 W odnowieniu tym nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, cudzoziemca, Scyty, niewolnika, wolnego, lecz Chrystus jest wszystkim i we wszystkich, 12 Przeto przyobleczcie się jako wybrani Boży, święci i umiłowani, w serdeczne współczucie, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, 13 Znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem, jeśli kto ma powód do skargi przeciw komu: Jak Chrystus odpuścił wam, tak i wy. 14 A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest spójnią doskonałości. 15 A w sercach waszych niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też powołani jesteście w jednym cielem; a bądźcie wdzięczni. 16 Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie; we wszelkiej mądrości nauczajcie i napominajcie jedni drugich przez psalmy, hymny, pieśni duchowne, wdzięcznie śpiewając Bogu w sercach waszych; 17 I wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu. 18 Żony, bądźcie uległe mężom swoim, jak przystoi w Panu. 19 Mężowie, miłujcie żony swoje i nie bądźcie dla nich przykrymi. 20 Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim; albowiem Pan ma w tym upodobanie. 21 Ojcowie, nie rozgoryczajcie dzieci swoich, aby nie upadały na duchu. 22 Studzy, bądźcie posłuszni we wszystkim ziemskim panom, służąc nie tylko pozornie, aby się przypodobać ludziom, lecz w szczerości serca, jako, ci którzy się boją Pana. 23 Cokolwiek czynicie, duszy czyńcie jako dla Pana, a nie dla ludzi, 24 Wiedząc, że od Pana otrzymacie jako zapłatę dziedzictwo, gdyż Chrystusowi Panu służycie. 25 Kto bowiem wyrządza krzywdę, otrzyma odpłatę za krzywdę bez względu na osobę.

Paweł więzień Chrystusa 63-0717 22-6 68 *Mojżesz stał się więźniem. Wyznawał, że nawet nie umie mówić. W końcu, kiedy Bóg miał go w Swoich rękach, on mógł iść tylko tam, gdzie go Bóg posłał. Gdzie... On mu powiedział Słowo. On wiedział, że to było Słowo. Potem podporządkował się Słowu, a Duch święty wówczas - **Bóg ujarzmił Mojżesza zgodnie z wolą Bożą. To samo On uczynił z Pawłem. Czy się to zgadza? On ujarzmił Pawła - miał mały, krzywy nos, sarkastyczny Żyd. Paweł, posiadając promocję doktora filozofii, doktora praw i był nimi cały udekorowany, lecz On powiedział: „Ja mu pokażę, jak on będzie cierpiął z powodu Słowa”.***

82 *Słuchajcie, my jesteśmy w czasie końca i ja to powiem z bojaźnią i respektem kiedy upływa ostatnich parę minut. Spójrzcie, co według mojej opinii **Bóg będzie czynił i musi czynić, i uczyni w tych ostatecznych dniach - trzeba znaleźć narzędzie do żniwa. On musi znaleźć narzędzie, by wymłócić klepisko. Każdy rolnik, kiedy wychodzi na swoje żniwo, musi mieć narzędzie, by to nim uczynić. Oczywiście. On musi mieć ostry sierp, czy coś takiego: jakieś narzędzie, by wymłócić ziarno. A żniwo jest dojrzałe. **Boże, weź nas do Swoich rąk. Uczyn nas sługami, związanymi Twoją miłością.** Użyj nas jako narzędzi, by przynieść uświadomienie tej grzesznej, przeklętej ziemi, na której żyjemy obecnie, że Jezus Chrystus jest tym samym wczoraj, dzisiaj i na***

wieki. Jeżeli chodzi o mnie samego: Boże, pozwól mi być więźniem. **Jeśli wszyscy moi bracia odwrócą się ode mnie, jeśli wszyscy moi przyjaciele odwrócą się ode mnie, ja pragnę być więźniem Jezusa Chrystusa i Jego Słowa; abym mógł być ujarzmiony Jego Słowem przez Ducha świętego, by zobaczyć Ducha świętego, potwierdzającego Słowo Boże przez te same rzeczy, które On będzie czynił, jak powiedział. Ja pragnę być więźniem Jezusa Chrystusa.**

70 Sam włożył sobie jarzmo i poszedł tam na południe. W końcu Bóg miał męża, który mu był uległy, **ujarzmiony przez Niego i nie mógł wyruszyć, dopóki go Słowo Boże nie pobudziło. Gdyby tylko ludzie czynili to samo dzisiaj. Potem on był Jego więźniem - więźniem miłości. Ujarzmiony więzią miłości do Boga, tak jak Paweł był ujarzmiony więzią miłości do Boga - tak samo, jak Paweł. Obydwaj byli wyćwiczeni w ten sam sposób. Mojżesz był wyćwiczony, jak wiecie, by wyzwolić dzieci Izraela wojskową mocą. Paweł był wykształcony, by ich wyzwolić z rąk Rzymian i wypuścić na wolność przy pomocy wielkiej kościelnej mocy w ówczesnym świecie. Otrzymał wysokie wykształcenie – był wykształcony pod kierownictwem Gamaliela, a obaj poszli na pustynię; potem powrócili jako inni mężowie. Obydwaj widzieli Słup Ognia i obydwoj byli prorokami! Czy się to zgadza? **Obaj byli prorokami i do obydwu mówił Słup Ognia. Dokładnie tak jest, przyszli, by wyzwolić. Oni tam byli - przeszli przez pustynię. Opuścili swoje domy i wyszli na pustynię, by stwierdzić... opuścili swój lud i wszystko, by znaleźć wolę Bożą. Rozumiecie? Oni zostali wykształceni w jednym kierunku; Bóg zmienił ich w innym. I oni się stali całkowitymi więźniami, by nie postępowali w ten sposób, jak chcieli postępować, lecz postępować w ten sposób, jak Bóg chciał, żeby postępowali. On jest tym samym wczoraj, dzisiaj i na wieki.****

69 A potem Paweł siedząc tam i rozumiejąc Słowo, zobaczył, że to był Jezus. Potem on podniósł swoje ręce i został **ujarzmiony przez Niego! Miłość Boża włożyła na niego jarzmo Słowa.** „On poniesie Moje Imię przed poganami”. Tam on poszedł. „Mojżeszu, Ja jestem Bogiem waszych ojców, Ja jestem Bogiem Abrahama, Izaaka i Jakuba. Wspomniałem na moją obietnicę, którą im dałem, a czas wypełnienia jej przybliżył się. I Ja widzę utrapienia Mego ludu! Wspomniałem na moją obietnicę!” **I Ja zstąpiłem, aby ci założyć jarzmo. Wy wiecie, co mówi Słowo. Ja ci założyłem jarzmo, żebyś tam poszedł - ujarzmiłem cię mocą, żebyś tam poszedł i wyzwolił Mój lud. Weź tą laskę do swej ręki jako świadectwo, ponieważ widziałeś cud, dokonany przez nią. Tak samo jak Dawid z procą.**

41 A dzisiaj, jako słudzy Chrystusa, stajemy się ujarzmieni - zaprzęgnięci. **Nie możemy iść bez tego, żeby Ono nie było z nami - UJARZMIENI przez Słowo! Bez względu na to, co mówi ktokolwiek inny; ty jesteś ujarzmiony przez Nie. Jest w Nim coś takiego, że po prostu nie możesz od Niego odejść. Zostałeś Nim ujarzmiony przez Ducha świętego, a On cię zaprzęgnął do Słowa. Bez względu na to, co mówi ktokolwiek inny, to Słowo idzie przed tobą. Ujarzmiony przez Nie, zaprzęgnięty do jarzma przez Nie. On został zaprzęgnięty do Słowa przez Ducha świętego. On znajdował się w głębi Pustyni Arabskiej, gdzie wszystkie poprzednio zdobyte**

doświadczenia i ambicje - on został z tych rzeczy zewleczony. Dzisiaj stwierdzamy, że z tych właśnie rzeczy musimy zostać zewleczeni najpierw, a ludzie nie chcą zostać zewleczeni. Metodystyczny brat chce się trzymać trochę swojej metodystycznej doktryny. Brat baptysta chce się trzymać trochę swej baptystycznej doktryny. Rozumiesz, lecz musisz zostać absolutnie zewleczony z wszystkiego i po prostu narodzić się na nowo świeżo, i rozpocząć od tego, jak cię Duch święty prowadzi.

Módlmy się...